

**Welkom in de
wereld van de**

TheaSisters

Dit boek is van:

.....

Hoi, ik ben Thea Stilton!

Ja, ik ben de enige echte Thea Stilton, de zus van Geronimo Stilton! Ik ben speciaal verslaggeefster bij **De Wakkere Muis**, de meest gelezen krant van Muizeneiland. Ik ben gek op reizen en avontuur en ik vind het fantastisch om knagers uit de hele wereld te leren kennen!

Op het Topford College, waar ik lesgeef en waar ik vroeger zelf ook les heb gehad, heb ik vijf superspeciale muizinetjes leren kennen: Colette, Nicky, Pamela, Paulina en Violet. Zij zijn heel goede vriendinnen van elkaar en vonden mij zo aardig dat ze hun groepje naar mij hebben genoemd: de Thea Sisters (Engels voor de Thea zussen). Ik was natuurlijk zeer vereerd en heb besloten hun avonturen op te schrijven.

De muizenissige avonturen van de...

Thea Sisters

colette

Ze is gek op mode, make-up en de kleur roze. Ze is heel erg behulpzaam, maar ze komt altijd te laat!

Paulina

Een echte computer-nerd. Ze houdt van reizen en vindt het leuk om mensen uit de hele wereld te leren kennen.

violet

Ze is de studieboul van het stel en ontdekt graag nieuwe dingen! Ontspannen doet ze door naar klassieke muziek te luisteren.

Nicky

Natuur en buitenlucht maken haar gelukkig. Ze kan geen seconde stilzitten en lijdt aan claustrofobie (angst voor kleine ruimtes).

Pamela

Het liefst eet ze alleen maar pizza. Ze heeft een hekel aan ruzie en is erg impulsief. Ze is superhandig en repareert alles zelf!

**Wil jij ook een
Thea Sister zijn?
Schrijf hier je
naam!**

Ik hou van

.....

.....

.....

.....

.....

GERONIMO STILTON

Based on an original idea by Elisabetta Dami.

©2025. All rights reserved.

Contact information: info@teasisters.com

Stilton is de naam van een bekende Engelse kaas. Het is een geregistreerde merknaam van The Stilton Cheesemakers' Association Wil je meer informatie ga dan naar www.stiltoncheese.co.uk

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt, op welke wijze dan ook, elektronisch, mechanisch, inclusief fotokopiëren en klank- of beeldopnames of via informatieopslag, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Oorspronkelijke titel:	<i>Appuntamento a Parigi</i>
Tekst:	Thea Stilton
Vertaling:	Sandra Verhulst
Tekstcoördinatie:	Chiara Richelmi / Atlantyca S.p.A. met medewerking van Carolina Capria en Mariella Martucci / Atlantyca S.p.A.
Tekstsupervisie:	Viviana Donella voor Elisabetta Dami S.r.l.
Project-coördinatie:	Patrizia Puricelli
Redactionele coördinatie:	Daniela Finistauri
Omslag:	Carla Debernardi (ontwerp) en Viola Massarenti (kleur)
Artistieke coördinatie:	Andrea Alba Benelle
Grafisch ontwerper:	Laura Dal Maso / theWorldofDOT
Illustraties eerste en laatste pagina's:	Barbara Pellizzari (ontwerp) en Flavio Ferron (kleur) Kaarten: Caterina Giorgetti (ontwerp) en Flavio Ferron (kleur)
Illustraties binnenwerk:	Valeria Brambilla en Elena Grigoli (ontwerp), Valeria Cairoli en Antonio Campo (kleur)
Redactie Italiaanse versie:	Sape Laboratorio Editoriale
Pagina-opmaak:	Josefini [dtp • ontwerp • web]

© 2023 Mondadori Libri S.p.A. voor PIEMME, Italië

Voor de Nederlandstalige uitgave:

© 2025 Pelckmans Uitgevers nv

Brasschaatsteenweg 308, 2920 Kalmthout, België
pelckmans.be

ISBN 978 94 6383 500 8

D/2025/0055/157

NUR 283

Thema: YN, 5AK, 1DDF-FR-LAA

Ook verkrijgbaar als

E-book: ISBN 978 94 6234 831 8

facebook.com/pelckmans.be

instagram.com/pelckmans.be | instagram.com/geronimostilton.nl

www.geronimostilton.com

www.geronimostilton.be

www.geronimostilton.nl

Thea Stilton

EEN
AFSPRAAK
in
Parijs

P E L C K M A N S

AANWIJZING

HALLO, VRIENDEN EN VRIENDINNEN!

WIL JIJ DE THEA SISTERS HELPEN BIJ DIT
NIEUWE AVONTUUR? GEVAARLIJK IS HET NIET,
MAAR JE MOET ER WEL JE HOOFD GOED BIJ HOUDEN!

ALS JE EEN BALLONNETJE ZIET, IS HET OPLETTEN
GEBLAZEN. OP DIE BLADZIJDE STAAT EEN
BELANGRIJKE TIP.

AF EN TOE ZETTEN WE SAMEN ALLES OP EEN
RIJTJE ZODAT WE NIETS VERGETEN.
BEN JE ER KLAAR VOOR?

HET MYSTERIE WACHT OP JE!

Een andere kant van Parijs

‘We zijn er!’ riep Colette zodra de metro begon te vertragen. De deuren schoven open en de muizinnen stapten op het perron.

‘Yes, Belleville!’ juichte Pamela toen ze de naam van de halte zag. ‘Had ik al gezegd hoe **blij** ik ben dat we ditmaal hier logeren?’

‘Bijna iedere keer als je weer een nieuw **restaurant** ontdekte dat je absoluut wilde uitproberen’, zei Violet plagerig. ‘Dus al wel minstens... een miljoen keer!’

Pamela **grinnikte**. ‘Sorry, maar ik vind het zo tof dat we in een wijk verblijven waar je

zoveel **gerechten** uit verschillende landen kunt uitproberen... Mijn maag begint al te **knorren** bij de gedachte alleen!’

Paulina grinnikte: ‘Goed, maar nu eerst naar de galerie van Martine.’ Ze checkte snel de routeplanner op haar **TELEFOON** en zei: ‘Het is die kant op!’

Opgewekt sloegen de *Thea Sisters* een licht omhoog lopend straatje in, klaar voor een nieuw avontuur.

Dit reisje naar Parijs was eigenlijk niet gepland. Maar toen Martine haar jeugdvriendin Colette en de andere *Thea Sisters* had uitgenodigd om tijdens de voorjaarsvakantie een kijkje te komen nemen in *Le Petit Trésor*, haar pas geopende galerie, zagen de muizinnen een bezoek aan de **Franse** hoofdstad wel zitten.

EEN ANDERE KANT VAN PARIJS

Galerie *Le Petit Trésor* bevond zich bovendien in Belleville, een kosmopolitische wijk aan de **rand** van de stad, en dus ver weg van de bekende bezienswaardigheden die de *Thea Sisters* al zo vaak hadden bezocht. Met andere woorden: de **perfecte** uitvalsbasis om een andere, **minder** toeristische kant van Parijs te verkennen.

Onderweg van het **metrostation** naar de galerie van hun vriendin stopten de vijf

muizinnen even om de **BRUISENDE** sfeer op te snuiven in de straten van de wijk. Ze hoorden er vreemde talen en bewonderden de kleurrijke **streetart** op de gebouwen.

‘We zijn er’, verklaarde Colette toen ze op hun bestemming waren aangekomen. ‘Martine zal zich wel afvragen waar we blijven. Ik heb haar meer dan een uur geleden een bericht gestuurd dat we onderweg waren, maar toen zijn we foto’s gaan nemen en verloren we de tijd uit het oog...’

Ze opende de deur van de **GALERIE**, waar ze haar vriendin verwachtte te zien.

Maar in plaats daarvan kwamen ze in een lege ruimte terecht.

‘**Zou ze naar ons op zoek zijn gegaan?**’ vroeg Nicky, om zich heen kijkend. ‘Dan hadden we elkaar onderweg toch moeten **TEGENKOMEN?**’

‘Klopt, en als ze ons was gaan zoeken, had ze de galerie vast niet opengelaten’, zei Pamela, en ze begon te roepen: **‘Hallooo! Is daar iemand?’**

‘Ik kom zo!’ klonk een vrolijke stem uit de ruimte achter de galerie.

HUH, HOE LAAT
IS HET?

Niet veel later verscheen Martine in de deuropening van een kantoortje.

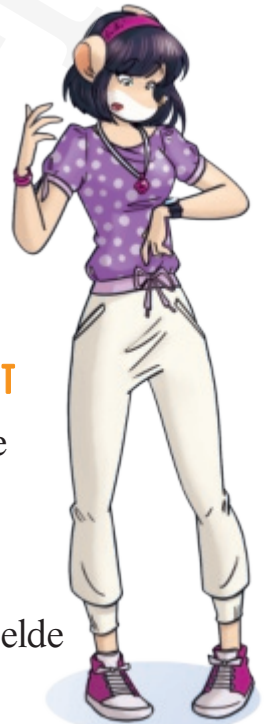
Zodra ze hen zag, gilte ze verrast:

‘Muizinnen!’ Zijn jullie er nu al? Ik had jullie niet voor zes uur verwacht!’

‘O, we komen toch niet ongelegen?’

Het spijt me, ik heb je nog een **BERICHT** gestuurd om je te waarschuwen dat we er om vier uur al zouden zijn...’ legde Colette haastig uit.

‘En het is intussen al na vijven’, mompelde Violet **verlegen.**

Martine begon nerveus te giechelen: ‘Het is niet erg, hoor. Ik heb me gewoon van uur vergist. Wat stom van me!’

De *Thea Sisters* zagen dat hun vriendin plotseling rood werd. Ze wisselden een verbaasde blik. Martine was zó’n controlefreak, hoe kon ze hun komst dan zijn vergeten?

‘Goed, eh... Zal ik jullie eerst rondleiden in de galerie?’ vroeg de muizin, terwijl ze voor de zoveelste keer haar smartphone checkte.

Paulina had dat meteen in de gaten:

‘Verwacht je soms een belangrijk telefoontje?’

‘Wie, ik? Nee hoor...’ begon Martine hikkend.

Maar toen ze de geamuseerde blikken van haar vriendinnen zag, gaf ze zich gewonnen:

OKÉ, IK BEKEN. Ik wacht op een telefoontje van een heel speciale knager. We kennen elkaar nog

niet zo lang, maar ik vind hem echt superleuk.’
Martines ogen straalden van geluk toen ze de
Thea Sisters uitlegde hoe ze Timothée, een
jonge straatkunstenaar, een paar dagen daarvoor
op een buurtfeest had
ontmoet.

‘Hopelijk dachten jullie
niet dat ik jullie komst
was *vergeten* omdat ik
jullie niet wilde zien’,
zei Martine, een tikje
beschaamd.

‘We hebben elkaar
vandaag voor het eerst
geappt, vandaar dat ik een beetje met mijn
kop in de wolken loop... **Jullie zijn
toch niet boos?’**

EEN ANDERE KANT VAN PARIJS

Colette antwoordde breed grijnzend: ‘Natuurlijk niet! We snappen het wel... **Parijs**, de lente, een **SPETTER** die je hart sneller doet slaan. Hoe wil je dan níét met je kop in de **wolken** lopen?’

Martine proestte het uit: ‘Bedankt voor jullie begrip, muizinnen. Vanaf nu richt ik me helemaal op jullie en op het **PROGRAMMA** dat ik voor de komende dagen heb voorbereid!’

*Ik beloof jullie dat we
een geweldige tijd
gaan beleven!’*

Op schattenjacht!

De *Thea Sisters* waren niet voor het eerst in Parijs. De vijf vriendinnen mochten zich inmiddels trouwe bezoekers van de Franse hoofdstad noemen. Op hun vorige reisjes hadden ze de belangrijkste toeristische **bezienswaardigheden** al bezocht.

Nu ze bij Martine logeerden, konden de **muizinnen** eens een andere kant van de stad ontdekken om te ervaren hoe de echte Parijzenaars leefden.

De volgende ochtend schakelde Martine de **vriendinnen** al in voor een evenement dat

een paar dagen later in haar galerie plaatsvond. Elk jaar in *mei* organiseerden de expositieruimtes in Belleville namelijk een kunstfestival. Het publiek kon er **tentoonstellingen** en installaties komen bekijken, kunstenaars aan het werk zien en workshops volgen om zelf verschillende kunstvormen uit te proberen. ‘Ik wil de deelnemers graag iets laten maken’, zei Martine tegen de *Thea Sisters* terwijl ze samen haar appartement verlieten. ‘Zo kunnen ze achteraf een **zelfgemaakt** kunstwerk mee naar huis nemen.’ ‘Wil je ze laten schilderen?’ vroeg Paulina nieuwsgierig. Martine glimlachte **sluw**: ‘Dat niet, nee. Ik wil ze aan de slag laten gaan met een bestaand schilderij!’

De jonge galeriehoudster had een wel heel bijzonder plan bedacht. Ze wilde de deelnemers tijdens de **workshop** allerlei materialen geven, zoals glitters, verguldsel, krantenknipsels, restjes stof en borduurgaren. Daarmee konden ze hun fantasie botvieren op een oud schilderij, om er iets moois en unieks van te maken.

‘Daarom zijn we dus op weg naar Montmartre’, concludeerde Vivi. ‘Om op de **vlooienmarkt** oude schilderijen te zoeken die de deelnemers tijdens de workshop kunnen gebruiken.’

‘Precies’, knikte **Martine**. Ze stapten uit bij Abbesses en via de trap verlieten ze het **METROSTATION**. ‘Zijn jullie klaar om verborgen schatten te ontdekken?’

‘Reken maar!’ riep Colette **glunderend**.
‘Verborgen schatten ontdekken op

HEI KIKK HIER EENS!

IK ZOU ALLES WEL WILLEN KOPEN!

vlooienmarkten is wat ik het liefste doe!’

Enthousiast begonnen de muizinnen rond te struinen tussen de **KRAAMPJES** op het plein en in de omliggende straatjes.

Door alle **oude** spullen die daar te koop werden aangeboden, maakten de vriendinnen een heuse duik in het verleden. De **vintage** kledingstukken en accessoires hadden op Colette dezelfde aantrekkingskracht als stuifmeel op bijen. En de **foto's**, ansichtkaarten, platen en bizarre meubels vielen bij Pamela en Nicky zeer in de smaak.

Maar ondanks alle **afleiding** verloren de muizinnen hun doel geen moment uit het oog, en bleven ze zoeken naar geschikt materiaal voor de workshop in *Le Petit Trésor*.

‘Kijk eens wat een schattig schilderijtje!’ riep